

52 Guča Sabor trubača Danas

SPECIJALAN DODATAK LISTA DANAS

SREDA, 8. AVGUST 2012.

Foto: Dragana Stanić

DEJAN PETROVIĆ:
Svirao sam svima - od
Dačića do Šutanovca

DEJAN LAZAREVIĆ:
Dosta mi je Guče

MARKO MARKOVIĆ:
Volim da sviram svadbe,
to mi je u krvi

EMIR KUSTURICA:
Mi se ovde stidimo trube

Trubačka republika

www.nutrika.rs

Vaša zdrava i ukusna navika!

Skockan da smanji vaš račun!

Telekom Box sa mesečnom pretplatom na sve usluge dostupan je **već od 2886 dinara**. Koristite televiziju, internet, fiksni i mobilni u jednom paketu i uštedite novac.

Od sada uz svaki Box, očekuje Vas i mobilni telefon iz naše ponude po ceni već od 1 dinar!

300 besplatnih impulsa

+

postpaid tarifa sa 500 minuta, 500 poruka i 1GB za prenos podataka u nacionalnom saobraćaju

+

neograničen protok brzine do 6 Mb/s

+

digitalni TV signal sa preko 100 kanala i multimedijalnim sadržajima

Telefon
već od
1 DIN

 Telekom Srbija

 uvezisavama telekom_srbija

Emir Kusturica, režiser

Mi se ovde stidimo trube

Svaki festival je dobro došao da oslobodi energiju narodu. To se u svetu radi već duže vreme, još od Dionizija, pa je dobro da i kod nas bude tako. Trubu volim i privatno, a zvuk balkanske trube je specifičan. Nastajao je vekovima, pruža posebno zadovoljstvo i trebalo bi da se muzikom trubača ponosimo. Nikada nisam bio u Guči. Polovinu svog života išao sam na razne manifestacije, premijere... A to ne volim. Ne volim gužvu, ne mogu tu da se opustim. Iz tog razloga

Foto: Folner

ne idem u Guču, iako o njoj imam najpozitivnije mišljenje. Dobro je što je Guča prevazišla granice zemlje i postala internacionalna, jer Srbija mora da internacionalizuje svoja iskustva u svakom pogledu, a posebno u muzičkom. Moramo predstaviti svetu nešto što je naše, autentično, a Guča to svakako jeste.

Mi se ovde stidimo trube. Mada, i oni političari što se „pale“ isključivo na zapad, kad iscrpe sve marketinške trikove, odu u Guču da bi se slikali. Verovatno im oni što ih „brifinguju“ i savetuju kažu da su se toliko otuđili od naroda, da bi morali nekako da mu se približe. Koliko god se to nekima gadilo, zvuk trube sa Balkana nosi energiju i pruža poseban ugođaj. Nastajao je vekovima, kao spoj melanholičnih tonova istoka i ovdašnjeg mentaliteta. Umesto da to negujemo, mi se toga stidimo. To nije nova pojava i u doba „stare Juge“, ekspanzijom rokenrola, mnogi su na rok koncerte odlazili sa kasetom Šabana Šaulića u džepu. Da im se nađe pri ruci.

K. Ž.

Postala sam građanin sveta, ali sam ostala dete Dragačeva

Za mene je Sabor mnogo više od samog sviranja trube: to je sećanje na detinjstvo koje je protkano i oplemenjeno običajima ovog kraja sa osobenim muzičkim izrazom narodnog stvaralaštva. Moje opredeljenje je bila klasična muzika, ali deo mene nikada nije otišao odavde, iz Guče. Profesija me je vodila po čitavom svetu, upoznala sam različite kulture, sa svih kontinenata, koje su me zadivile i obogatile moj duh. Iako sam postala građanin sveta, onda je to pre svega što nijednog trenutka nisam prestala da budem ono što jesam: dete Dragačeva, deo ovog podneblja i ljudi i to je ono sa čim se ponosim i sa ponosom nosim kao znamen i kao zaveštanje gde god da krenem.

Dragačevski Sabor trubača je muzički vremeplov - kroz tradiciju, on je duša jedne regije, jednog naroda, svojevrsno odavanje počasti instrumentu uz koji su stasavale generacije onih koji su uz zvuke tube dočekivali, slavili, ispraćali, žalili i vojevali. Pamtim kako ovo takmičenje raste i sazreva od skromnog lokalnog nadmetanja trubača preko prvog Sabora daleke 1961. godine i dobija sve više na umetničkoj vrednosti i značaju, prerastajući u međunarodni muzički događaj, koji iz godine u godinu okuplja sve više poštovalaca, mladu publiku, koja je i preduslov i podsticaj za dalje očuvanje dragocenog narodnog stvaralaštva.

D.S.

Foto: Dragana Starić

**VODA
VRNJCI**
Živite zdravo!

Prirodna mineralna voda
iz Vrnjačke Banje.
Pospješuje varenje, ubrzava
i reguliše metabolizam,
ublažava posledice stresa
i aktivira organizam.

VRNJCI
VODA JE POČETAK

Dejan Petrović iz Dubokog kod Užica, najmlađi osvajač priznanja Majstor trube u istoriji Dragačevskog sabora trubača

Svirao sam svima - od Dačića do Šutanovca

U četvrtak sviramo u Guči na stadionu i biće tu svega i svačega. Predstavićemo tri nove autorske numere, a i stvari koje smo obradili u modernijem fazonu. Recimo, staru pesmu „Pogledaj me mala moja“. Sledi zatim malo Pink Flojda, malo Smaka, EKV-a, Elvisa Prisljija, Dina Dvornika... Biće ludo - kaže Dejan Petrović iz Dubokog kod Užica, najmlađi osvajač priznanja Majstor trube u istoriji Dragačevskog sabora trubača, čiji je orkestar osvojio sve nagrade koje se mogu osvojiti u Guči.

● **Da li je tačno da je tvoj veliki fan premijer Srbije Ivica Dačić?**

Da, on je naš veliki fan, bio je u prvom redu i na solističkom koncertu u

Moja stranka je muzika. Tako da oni, ako hoće, mogu da mi se pridruže
DEJAN PETROVIĆ

poznatiji po tome. Pored klasičnog trubačkog benda, nastupamo i kao "Dejan Petrović big bend" gde imamo i klavijature, bas gitaru, gitaru, ženski i muški vokal. Gde god se pojavimo ljudi prvo kažu - kakve veze imaju klavijature i gitare sa trubama, ali na kraju polude totalno jer ne mogu da veruju da mi sviramo "Englishman in New York" od Stinga ili "Proud Mary" od Tine Turner. To ćemo, uz srpske kompozicije, svirati i u Guči. Sviramo za publiku od sedam do 77 godina i uvek napravimo lud provod.

● **Kojim svetskim zvezdama si svirao?**

Sviramo u Drvengradu kod Kusturice već sedam, osam godina i sve te javne ličnosti smo mi dočekali i ispraćali. I Maradonu, i Nikiti Mihalkova, i Džonija Depa za Srpsku novu godinu. Dep se naslušao mnogo dobrih trubača, ali ovakav stil sviranja sigurno nije čuo. Bilo mu je čudno kad je video takav sastav i takav zvuk. Prvo smo ga malo obradovali s nekim našim kompozicijama, pa smo posle prešli na obrade Stinga, Stonsa, Dip Parpl. On je čovek zinuo. Nije mogao da veruje da tako mlad sastav, a prosek nam je od 18 do 28 godina, svira tako dobro. Počeo je da đuska. Pozdravio se sa svim članovima orkestra, a mene je zagrlio i poljubio. Nije mogao da se otkači totalno, jer je gore bio krkljanac. Maradona je đuskao celu noć, bilo je to na nekom brodu u Beogradu. **D.P.**

Najčudnija svirka u Evropskom parlamentu

● **Svirao si prošle godine i u Evropskom parlamentu na srpskoj večeri nazvanoj „Čula Srbije“?**

To je bila velika čast i zadovoljstvo da tamo predstavljamo Srbiju. Bez obzira šta ja lično mislim o Evropskoj uniji. To je definitivno bila najčudnija svirka koju sam imao, ipak truba u parlamentu i to evropskom, ja sam bio bez teksta kada sam došao tamo jer to nije zgrada, to je celo naselje, nisam mogao da verujem. Kada smo počeli da sviramo, odjednom su ljudi počeli da se pojavljuju sa svih strana, iz nekih soba, hodnika, terasa, ko zna odakle sve i bili su iskreno fascinirani.

Beogradu, dolazi gde god da nastupamo ako je u mogućnosti. Vidim da volim to što mi radimo, jer je sasvim drugačije. Znamo se iz nekih drugih priča. Dačić je bio dobar prijatelj mog pokojnog oca Miće, čiji sam orkestar nasledio.

● **Političari i inače dolaze na tvoje nastupe?**

Dosta političara je dolazilo - od Dragana Šutanovca, Dušana Petrovića, Branka Ružića, čak i Boris Tadić, a

u par emisija gostovao sam sa Tomislavom Nikolićem na televiziji.

● **Dakle, slušaju te sve stranke?**

Moja stranka je muzika. Tako da oni, ako hoće, mogu da mi se pridruže u toj mojoj partiji.

● **Neki kažu da nije dobro što obrađuješ strane rokenrol stvari na trubački način, jer se tako zanemaruje tradicija i „ćirilica“?**

Kako se menjaju država i nacija ta-

ko se menja i muzika. Ne mogu ja sam čuvati našu tradiciju i našu pesmu. Moj bend i ja sviramo tri stila. Prvi stil je izvorna narodna muzika, kola, nešto sa čim sam rođen, čega se ne stidim i čime se ponosim. Drugi stil je obrada domaćih i stranih rok hitova, a treći stil, na koji stavljam akcenat, je autorska muzika. Ja sam od malih nogu, međutim, težio ka tome da obrađujemo stvari, i mi smo ljudima pre-

UDRUŽENA ENERGIJA

AVIA vam otvara svoja vrata u udruženje od preko 3000 nezavisnih benzinskih pumpi širom Evrope. Iskoristite sve prednosti koje vam nudi poslovanje u okviru naše internacionalne grupe, pri tom zadržavajući nezavisnost svoje kompanije. Unapredite kvalitet proizvoda i usluga u cilju što boljeg odgovaranja na potrebe potrošača i osetite energiju timskog uspeha.

Za više informacija, pozovite +381-11-2667-921

AVIA

Dejan Lazarević iz Požege, jedan od najpopularnijih trubača u Srbiji, ove godine svira sa Svetlanom Ražnatović

Dosta mi je Guče

Sami smo se borili, isključivo radom, da postignemo cilj i budemo najbolji. Niko nas nije gurao, možda su neki pokušali da nas ospore, ali, znate, kad umete da svirate i kada to radite mnogo dobro, to vam niko ne može uzeti - kaže Dejan Lazarević iz Požege, jedan od najpopularnijih trubača u Srbiji, čiji orkestar je prošle godine proglašen za najbolji u Guči. Sa 28 godina osvojio je na Dragačevskom saboru sve što se može osvojiti od nagrada. Prvi je koji je u istoriji Sabora dobio dve „trube“ na jednom takmičenju - Zlatnu i Prvu trubu 2008. godine. Dejan i njegov orkestar zato su odlučili da u Guči ubuduće sviraju samo u revijalnom delu, te se više neće takmičiti. U nedelju će nastupiti u pratnji folk pevačice Svetlane Ražnatović.

-Mene su organizatori obavestili da treba da sviramo s Cecom, ali niko nas nije obavestio koji repertoar! Tako da smo se mi doveli i nabavili snimke kada su ranije trubači svirali s njom na nekim koncertima. Nema tremе. Želim da sve bude perfektno izvedeno, a složićete se da to moramo maksimalno biti spremni s obzirom na to da do sada nismo imali priliku da sviramo sa Cecom, niti probamo nastup. Međutim, smatram da je reč o profesionalcima koji će se truditi da oduševе publiku.

● **Bio si prošle godine na skupu u Domu sindikata u Beogradu, gde su mnogi ljudi koji su učestvovali u pravljenu Sabora u Guči pokušavali da nađu izlaz za krizu u kojoj se našao Sabor. Tebi su čak govorili da ne ideš na taj skup, ali si ipak došao. Šta ti konkretno smeta u Guči?**

Ja sam se izolovao malo od Guče, samim tim što ne učestvujem u takmičarskom delu. Sprema li smo se vrhunski dok smo se takmičili, vežbali smo te dve finalne pesme po šest meseci, ali uvek smo strahovali da li ćemo dobiti nagradu. Jer dolaze raznorazni orkestri, sa ovakvim ili onakvim

sponsorima, imaju veze ovde ili onde, i odluku ko će dobiti nagradu donose neki ljudi koji nemaju veze sa muzikom. Oni smatraju da znaju, a pritom ne razlikuju mol i dur. Građevinski preduzimači, raznorazni biznismeni koji nikakve dodirne tačke nemaju sa trubom i muzikom. Ali, eto, imaju neke svoje miljenike, što je njihovo pravo, koje će da proguraju. Ne želim više da učestvujem na takvim takmičenjima jer od mene publika oč-

Trenutno sam student

● **Da li se danas baviš samo sviranjem ili imaš još neko zanimanje?**

Trenutno sam student. Ha, ha, ha... Pretprošle godine sam upisao Višu poslovno-tehničku školu, odeljenje informatika, dao sam prvu godinu, ali zbog svirke teško stižem na predavanja. U drugoj godini tavorim, prvenstveno se bavim svirkom.

kuje pobjedu, a kako ja posle da im objasnim da smo vrhunski svirali, ali eto... Ne želim više da doživljavam stresove. Da se razumemo, ne kukam, niti imam išta protiv bilo koga od kolega, samo jednostavno štitim sebe u svemu tome.

● **U poslednje vreme se stalno govori o tome da Guči treba vratiti dušu. Da li misliš da se na samom Saboru, generalno, moraju menjati neke stvari?**

Sabor drugačije gleda gost od onoga zbog koga postoji taj sabor. A to smo mi trubači. Kada bih dolazio u Guču da se zabavljam, meni bi verovatno bilo zanimljivo da skačem sa pijanom masom. Međutim, pošto je to Sabor trubača, trubači bi trebalo da budu u prvom planu. A mi smo tu uvek u nekoj pozadini. Jesmo u prvom planu kada se organizatori obraćaju medijima, ali posle toga ništa. Pogledajte samo kakav je smeštaj trubača u Guči. Ja živim 30 kilometara

od Guče, pa mi to ne smeta, ali šta će ljudi koji dolaze tu i pređu 400 kilometara. To je priča koja se vrti već 20 godina, a ništa se povodom toga nije uradilo. U redu je što su napravili infrastrukturu varošice, ali šta ja imam od toga. Uradili su sve to preko trubača, ne znam da li su oprali pare ili nisu, ali trubači i dalje spavaju po školskim učionicama, dobijaju nekakve bonove za najgoru hranu. Ja sam u Guči uvek sve plaćao iz svog džepa. Nisam hteo da idem da mi poturaju neke koske ili pasulj. Tretiraju trubače kao građane trećeg reda, a to je u stvari Sabor trubača. Što se tiče duše Guče, meni je kao izvođaču sve to jako naporno. To je za mene velika obaveza. Guča je dobra za promovisanje, kao odskočna daska. Imao sam sreću da na početku svoje umeće pretočim u nagrade, pa sam malo izašao iz anonimnosti. Mada je i u toj Guči posvećenost pobjedniku pet minuta posle takmičenja. I više ništa. Jer, postoje trubači koji imaju svoje ljude u televiziji na koju će ići bez obzira da li će se takmičiti u Guči li ne i bez obzira ko je pobjedio. To je uopšte karakteristika države Srbije, a ne samo trubača.

● **Da li u Guči ima više ili manje kvaliteta poslednjih godina? Sve je više trubača, reklo bi se...**

Trubača ima zaista mnogo. Od 2000. godine naovamo malo su se kvaliteti izbalansirali što se tiče zapada i juga Srbije. Ranije su južnjaci mnogo bolje svirali nego naši. A što se tiče novih orkestara u zapadnoj Srbiji koji se pojavljuju, to je smešno. Koliko god ta deca želela da sviraju, to je teško zanimanje. Roditelji kažu - nećeš da učiš školu, dobro, hajde da sviraš trubu. Tu su im sigurne pare. Par stvari krenu da sviraju, kako počnu da tezgare - tako prestanu da vežbaju, počinju da komentarišu ostale, ne gledaju sebe, ne vide da kasne za dečacima svog uzrasta sa juga koji stvarno sviraju, jer to im je sve. A ovi naši samo misle o kinti, to je žalosno, kvalitet opada. Našu generaciju su izneli Dejan Petrović, Veljko Ostojić, ja i Dragan Ignjić jednim delom. To su četiri dobra orkestra i četiri dobra trubača koja su se pronela Gučom i pročula po Srbiji i van nje. Ne znam šta će učiniti sledeća generacija koja dolazi posle nas. Ja im želim sve najbolje, ali oni niti traže neke savete, niti bilo šta drugo.

● **Ko ti se sviđa od južnjaka?**

Južnjaci! Oni sviraju svi! Tu nema šta da se kaže. Svaki od njih svira bolje ili lošije, ali ima nešto svoje, i od svakog imaš nešto da čuješ. Oni grizu, to im je hleb. Oni za to žive. Opet kod nas, u zapadnoj Srbiji, domaćinstva su jaka, pa ako nema od ovoga - imaće od onoga. Kažu: otići ću kod babe pa imam. Dok je južnjacima truba sve i svja. **D. P.**

ZANIMLJIVA GUČA

Bolje od Las Vegasa

Proslavljeni srpski košarkaški trener Željko Obradović je priznao u intervjuu za grčki sajt Sport24 u martu ove godine, govoreći o svojoj budućnosti u Panatinaikosu: Nikada nisam imao ponudu kluba iz NBA, ali su me zvali na kamp u Las Vegas. Ipak, radije sam otišao u Guču - rekao je Obradović, koji ne propušta sabor trubača.

Mladić i Karadžić

Mladić i Karadžić ranije su bili neizostavan deo saborske ikonografije, toliko, da je neki Francuz, čuvši negde, pre koju godinu, da se haški optuženici kriju baš u ovoj „sigurnoj kući“ 22 kilometra od Čačka, sasvim ozbiljno postavio pitanje jednom od organizatora: „Molim vas, recite mi, šta mi da radimo ako specijalci izvrše desant na Guču u potrazi za mister Mladićem i mister Karadžićem“.

Atmosfera je zagantovana

Prestizni muzički časopis „Rolling Stone“ izabrao je Dragačevski sabor trubača u Guči među 15 najboljih evropskih festivala... Sabor u Guči se našao u društvu najčuvenijih evropskih rok festivala, poput „Rok-an-sen“ u Parizu i „Rok Verhtera“ kod Brisela. „Četiristo srpskih truba u stilu 'Crne mačke belog mačora' prave ludnicu na seoskim ulicama. Atmosfera je zagantovana!“, opisuje „Rolling Stone“ sabor.

Prihod od 57.956.775 dinara

U Izveštaju SO Lučani, izvršnih organizatora 51. Sabora trubača u Guči, održanog od 8. do 14. avgusta 2011, konstatovano je da je ostvaren ukupan prihod u iznosu od 57.956.775 dinara. Od toga troškovi su bili 29.871.464 dinara a dobit 28.085.310 dinara.

Džulija Roberts: Zvuk trube je nezaboravan

Hollywoodska glumica Džulija Roberts (44), zvezda romantičnih komedija otkrila je da se zaljubila u Srbiju zahvaljujući trubačima. „Snimajući filmove putovala sam na mnoga mesta, ali moram da priznam da još nisam bila u Srbiji. Neko mi je iz vaše zemlje doneo CD sa veoma upečatljivom muzikom. Zvuk trube je nezaboravan. Za proslavu jednog rođendana puštali smo tu muziku i igrali uz nju. Suprug i ja čekamo da deca još malo porastu, pa da putujemo u krajeve u kojima nismo bili, a u našim planovima je i obilazak Srbije“, rekla je za „Gloriju“ šarmantna glumica.

Pogledaj dom svoj, anđele

● **Sada trubači sve više sviraju obrade rokenrol stvari. Tvoj orkestar je prošle godine svirao „Pogledaj dom svoj, anđele“?**

To zahteva tržiste. Pre desetak godina kada sam na stadionu u Guči svirao „Znaš li draga onu šljivu ranku“ - ceo stadion je pevao. Sad malo ljudi u Guči zna tu narodnu pesmu. E, ali 2008, kad sam svirao „Ružica si bila“ od Dugmeta, ceo stadion je pevao, kao i prošle kada smo svirali Ćorbinog „Anđela“. Publika koja dolazi u Guču dik-tira šta će se svirati. Meni je najlakše i najprirodnije da sviram ćirilicu, ali i mi mlađi trubači odrastamo u tom vremenu i u toj muzici, pa se nekako prilagođavamo.

ZANIMLJIVA GUČA

Svaki drugi pijan

Apatinska pivara u saradnji sa Ministarstvom unutrašnjih poslova Srbije organizovali su avgusta 2010. u Guči akciju „Kada pijem - ne vozim“ i u dobrovoljnoj kontroli utvrđeno da je svaki drugi testirani posetilac bio pod uticajem alkohola. Za tri sata kontrole saobraćajna policija testirala 259 posetilaca Sabora. Utvrđeno je da je 118 bilo pod uticajem alkohola preko dozvoljenih granica, 33 je moglo da vozi, a 108 nije uopšte konzumiralo alkohol.

Vodili ljubav na ulici

Iz godine u godinu u Guči se pomera prag slobode i sve je to toliko evoluiralo da su u petak veče mnogi bili svedoci seksa na ulici u centru varoši - rekao je za Frankfurtske vesti novinar Zoran Šaponjić, koji 20 godina izveštava sa Sabora.

Više pankera nego seljaka

Niko nije brojao, ali je u Guči u poslednja tri-četiri Sabora bilo više tinejdžera pankera iz sveta nego šumadijskih i zlatiborskih seljaka - napisao je 2011. Zoran Tmušić, novinar iz Užica.

Sedam godina lošeg seksa

„Šetajući drumovima Guče uočio sam mnoštvo rustičnih tezgi gde možete dobiti ukusnu svinjetinu ili ovčetinu, spremanu na tradicionalan način. Dugonoga prodavačica nudila je i domaće vatreno piće, rakiju, upozoravajući zainteresovane da moraju gledati onoga sa kojim piju u oči, izgovarajući reč 'živeli'. U suprotnom očekuje vas sedam godina lošeg seksa“, napisao je novinar Dejli telegrafa Mark Dabin.

Peške 186 kilometara

Poljoprivrednik Vladiša Petrović iz planinskog sela Strmosten kod Despotovca, stigao je 2010. peške u Guču. Prepešačio je 186 kilometara i stigao odeven u srpsku narodnu nošnju. Kako je rekao novinarima, došao je na jubilarne 50. Sabor da se, kao što to čini već 26 godina, „pokloni trubi“ i uživa u njenom zvuku. „Ovi Sabori su mesto gde dolazi svet sa svih kontinenata, raznih boja i jezika. I niko nikoga ne dira. Svi se vesele, i na tome treba da učimo kako se živi“, izjavio je Petrović.

Svetska trubačka zvezda Marko Marković, sin Bobana Markovića, o novom albumu, svirkama po svetu, strahu

Volim da sviram svadbe, to mi

Svetski poznati trubači, otac i sin, Boban i Marko Marković sa orkestrom, predstavili svoj najnoviji 15. album „Čovek i truba“ u petak, 10. avgusta, u Guči. Promocija zatvorenog tipa, samo za novinare, održaće se u 19 časova u kafani „Lav“, na brdu iznad stadiona u Guči. Iako su veći deo proleća radili u studiju na snimanju albuma, majstori trube Markovići održali su koncerte u Grčkoj, Mađarskoj, Češkoj, Austriji, Italiji, Francuskoj, Belgiji, Luksemburgu, Turskoj, Sloveniji i Norveškoj.

Pored zatvorene promocije Markovići će sa orkestrom održati muzičko slavlje na stadionu u Guči. Koncert, na koji je ulaz slobodan, počće po završetku tradicionalnog ponoćnog koncerta, dakle negde oko jedan sat iza ponoći između petka i subote. Ipak, Markovići ove godine, na iznenađenje obožavalaca, nisu ušli u zvaničan repertoar Sabora, nego je njihov nastup „uguran“ pred sam početak Guče, na „mišiće“.

● **Mnogi smatraju da je bio u pitanju neverovatno propust organizatora, jer su vaši koncerti na Saboru, posebno onaj prošlogodišnji, bili zaista fenomenalni?**

I nama je prošlogodišnji nastup u Guči jedan od najdražih. Jedini put kad nismo nastupali u Guči je 2002, malo je nedostajalo da se to desi i ove godine. Ali Bobanu i meni je jasno da je to nepravedno prema publici koja u Guču dolazi da

jal sprema za koncerte, u Guči će biti premijera, čeka nas svetsko izdanje, kao i nastup na najvećem festivalu svetske muzike, koji se u oktobru održava u Solunu. Sledi evropska promocija novog diska, koncerti po klubovima u Evropi, ali i nove zanimljive saradnje sa drugim muzičarima iz Italije, Norveške...

bi i nas videla, na domaćem terenu, tamo gde je nama najlepše da sviramo. Stoga smo našli načina da održimo koncert. Sviraćemo od srca, spremamo poseban program kojim najavljujemo naš novi album „Čovek i truba“. Naš novi album je upravo objavljen za Srbiju. Sad se taj materijal

● **Kako reaguju ljudi na vašim nastupima u inostranstvu?**

Tamo su danas svi opušteni, već poznaju muziku i reaguju na pesme, pevaju sa nama. I naravno, plešu od početka do kraja. Skoro sam bio u Norveškoj, raspust je, pa su studenti bili van

grada, došla je uglavnom starija publika. Oni su cupkali isto, aplaudirali, tražili još i još. Pa posle kažu hladni severnjaci. Jedva čekam da za koji dan idemo ponovo na tamošnji balkanski festival u Evanger, selo malo, ali golemo veselje.

● **Boban mi je rekao da niste svirali samo u Australiji jer se on plaši letenja?**

Ha, ha... Pa u suštini, svi se plašimo letenja. Osećaj je malo nezgodan. Letiš u vazduhu, samo ti je bog u pomoći... Ha, ha...

● **Gde ste u svetu svirali pred najviše ljudi?**

U sećanju mi je ostao rok festival Sansa. Tamo su samo rokeri bili i kad smo došli na tonsku probu, pitao sam se: „Ljudi, šta mi tražimo ovde?“ Međutim, kad smo počeli da sviramo, masa kojoj se nije video kraj počela je da skače u ritmu. Boban je u jednom trenutku kleknuo. I zamislite, ta cela masa je odjedanput kleknula dole! Kad je Boban ustao, oni su svi skočili, to je grunulo, zaista neverovatno. Ko kad odjednom počne da pada grad, tako se čulo.

● **Gledao sam vašu „tour“ listu na sajtu, tamo piše ovako: Francuska, Švajcarska, Norveška, pa onda - svadba u Bujanovcu. I dalje svirate na svadbama iako ste svetske zvezde?**

Ljudi koriste svaku priliku da nas čuju kad smo u Srbiji. I zato, zbog našeg naroda koji nas voli, stavljamo i svadbe u listu turneje. Ja volim lično da sviram svadbe, to mi je nekako u krvi, zabavno mi je skroz, ali imamo malo vremena za to, tako da što se tiče svadbi i veselja, to odradimo samo našoj porodici, prijateljima...

● **Je l' ste skupi?**

Pa i nismo nešto. Ako prihvatimo da svira-

U selu Zagužanje u surduličkoj opštini oborili rekord po broju trubača

Šezdeset kuća - trideset

Selo Zagužanje broji šezdesetak kuća. Postalo je predgrađe Surdulice, a kraj kuća prolazi asfaltirani put od Vladičinog Hana prema susednom Žitoradu, Prekodolcu i Kalimancu. U selu ima čak trideset trubačkih orkestara!

-Zagužanje je selo genetski predodređenih trubača i to će se videti i na ovogodišnjem 52. Saboru trubača u Guči. Čak tri naša orkestra se ove godine takmiče u finalu - kaže Aca Novković.

Iz „komšiluka“ su se do trubačkog Olimpa došli Boban i Marko Marković, počivši Osman i Junuz Ismailović... Njih je Guča proslavila.

- Novinar, e daj za njega jedno pivo pa da mu zasviramo - veli Aca koga zatičemo, kako nam kaže - „između dve muzičke probe na trideset stepeni“. Nije lako spremati se, kaže, za ono što

su svake godine „olimpijske trubačke igre“. Aca je sada „pomoćnik“ u orkestru svoga sina Vladiće. U Zagužanju vele da je odavde 1914. godine bilo mnogo trubača koji su sa srpskom vojskom u povlačenju prešli Albaniju. Od više od stotinu dobrovoljaca sa juga Srbije, njih dvadesetak su bili trubači. Podsećaju nas u Zagužanju na lik i

Surdulički trubači kao olimpijci

- Vi morate da u Guči na najbolji način da predstavljate opštinu Surdulica i ceo jug Srbije - rekao je predstavnicima trubačkih orkestara predsednik Opštine Surdulica Novica Tončev koji je poklonio finalistima komplete opreme za nastup na ovogodišnjem takmičenju, koji uključuju i košulje sa grbom Surdulice.

delo Stanislava Biničkog, kompozitora „Marša na Drinu“, koji je sa Stankom Antićem uz podršku krfskih domaćina ponovo osposobio Vojni orkestar kraljevske vojske.

- Kroz planine Albanije pogubljeni su naši instrumenti, ali je gospodin Binički uspeo da uz podršku prijatelja Grka obnovi celu muzičku orkestraturu i to je bilo mnogo značajno za istoriju, koja se malo spominje danas u ovoj komercijalnoj dimenziji svirke - veli Aca Novković, lokalni „trubački Amadeus“.

Do Zagužanja danas vodi asfaltirani put. Usput srećete ljude koji se rashlađuju hladnim pivom i „domaćom mučenicom“ ispred prodavnice. Rodoslovlje trube vezano je za lokalni kolosek koji je od rudnika molibdena i predugog global-

od letenje i tajnama zanata

je u krvi

mo svadbu, to je lično, cena je manja od onog što radimo u inostranstvu.

● **Da li je tačno da ste jednom kao bakšiš dobili kola?**

Ne za bakšiš, nego je čovek želeo da pokloni mom ocu automobil. I poklonio mu je. Ja tad još nisam bio u orkestru, ali mi je pričao.

● **Kome ste svirali od svetskih faca?**

Mnogima, ko bi se setio... Kada je bila promocija mog filma „Guča“ u Kanu, pojavio se Silvester Stalone u prostoriji gde smo nastupali. Njemu smo svirali na uvce. Sa pažnjom nas je slušao. To mu je verovatno bio prvi susret sa trubačima i sa nekom takvom atmosferom. Verovatno je tada shvatio kako se živi u Srbiji, ha, ha, ha...

Dobio sam orkestar na poklon

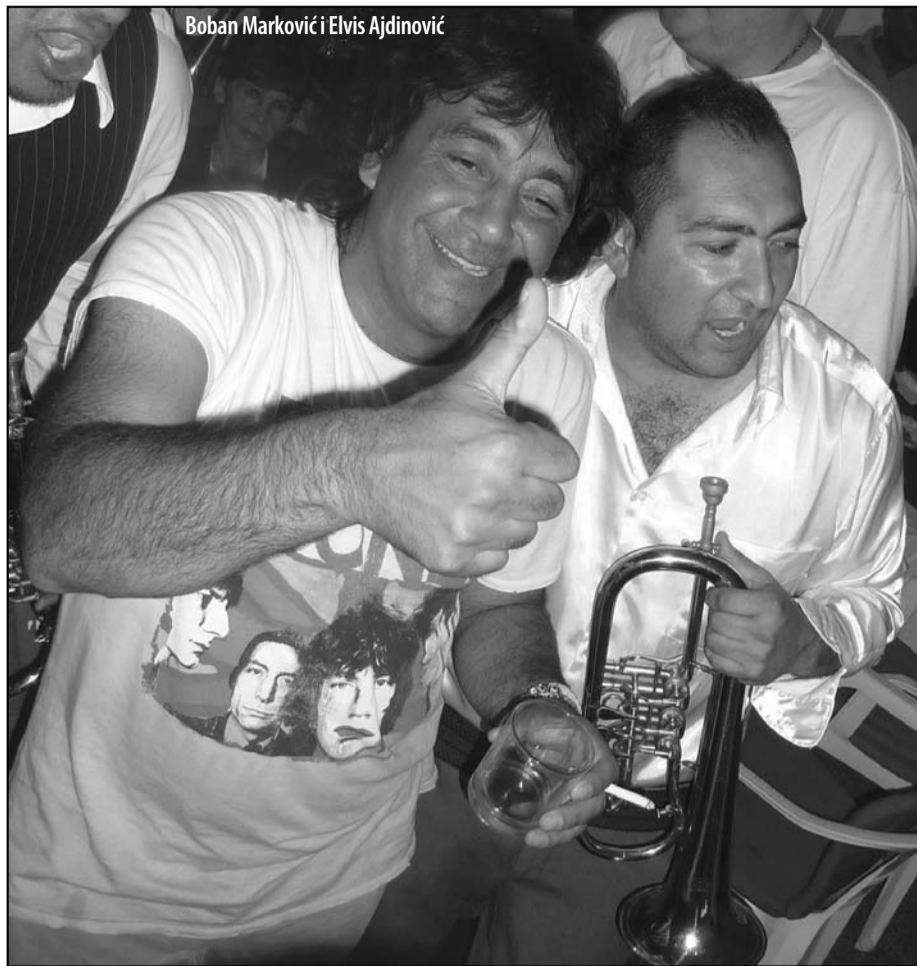
Počeo sam da se bavim muzikom od sedme godine. Deda me najviše navukao na trubu jer Boban tada nije imao puno vremena. Stalno je bio na svirkama. Kad god je dolazio kući, on je slobodno vreme trošio na pecanje, pošto jako voli ribolov. Nije imao vremena da me sasluša. Deda me je učio, i kada sam napunio 12 godina, jednog dana Boban je došao sa turneje, krenuo u ribolov i majka mu je rekla: „Stani, da ga čuješ...“ I tada mu je pala prva suza radost. Rekao mi je - spremi jednu kompoziciju, biće na novom albumu. Za dva dana sam iskomponovao svoju pesmu i nazvali su je „Roditeljska sreća“. Posle toga sam mnogo radio, po osam sati sam vežbao, ušao sam kao član orkestra kod Bobana. Od njega sam skupljao fore i fazione, brzo sam kapirao. Sa 18 godina sam dobio taj Bobanov orkestar kao poklon, Boban mi je rekao: „Mali ti si sad šef. Ja ću biti tu pored tebe, da ti pomognem“. Sad ja vodim orkestar, a tata mi pomaže - kaže Marko Marković.

● **Kažu da je vaš prošlogodišnji koncert u Guči bio najbolji nastup nekog orkestra na Saboru trubača - ikada. Počeli ste sa „Maršom na Drinu“, a onda mešali „ćirilicu“ i ovaj vaš svetski repertoar.**

Stvarno sam oduševljen tim koncertom. Pun stadion, atmosfera, baklje, ludilo... Zna se šta Guča očekuje... Kad smo krenuli sa „Maršom na Drinu“, to je bilo - vauuuuu! U svetu sviramo svašta - mešamo, malo Šakiru, Bijons, Majkla Džeksona, ali ne baš od početka do kraja, nego ubacujem po deo u neku kompoziciju. To obožavam da radim.

● **Zašto je svet poludeo za balkanskim melosom i trubačima?**

Ljudi su se tamo naslušali hip-hopa, roka... Svaki dan imaju koncerte raznih bendova, i prvi put kad se pojavila naša muzika, to im je bilo interesantno i neobično, to im se svidelo. I tako, neki bendovi koji su ušli tamo na vreme, uspeali su da opstanu. Oni koji nisu ušli na vreme, neće ni da uđu.

Elvis Ajdinović iz Surdulice, prošlogodišnja Prve truba Guče

Hollywood koji traje sedam dana

I danas se sećam te noći koja me je upisala u istoriju trubaštva u Srbiji. Ja sam dobio Majstorsko pismo, a to ti je kao kad je Nikola Tesla otkrio struju ili kada se „penzionisao“ Majkl Felps. Mi nastavljamo da sviramo jer od toga živimo - kaže prošlogodišnji osvajač Prve trube Guče Elvis Ajdinović.

- Čast je biti ponovo u Guči. Ponovo se sresti sa prijateljima i ljudima. Ovde vas prepoznaju kao čoveka koji je bio prvi među najboljima. Svetski, a naš - kaže Ajdinović.

On navodi da trubaštvo ne bi opstalo u mladim generacijama na jugu Srbije bez razumevanja i podrške ljudi iz opštine u kojoj žive.

- Nas podržavaju obični građani Surdulice, ali tu pre svega najviše zasluga ima čovek bez granica, političar, predsednik, građevinar Novica Tončev. Kad imate čoveka koji razume vaše ži-

vozne probleme, ali i shvata da mi od trube živimo, onda nije nimalo teško da se maksimalno potrudite da uspeh ponovite - kaže Ajdinović.

U farmericama, poprilično umoran kao da je trčao maraton u Londonu na svetskom skupu atletičara, ovaj trubač sabira snagu za novo svetsko nadmetanje podno Jelice.

- Srbija se raduje trubi, jer je ovo instrument naše najsvetlije istorije. Truba je pozivala na spas od porobljivača, ali je i bila poziv na veselje, radanje i radost. Univerzalni instrument srpske istorije bez nema ni opstanka svih nas. Znaite, truba je odrednica univerzalnosti ovog prostora, Guča je Hollywood koji traje sedam dana, a pritom ima mnogo više originalnosti od Betmena ili Hari Potera - originalan je Ajdinović, a i sam priznaje da je fan interneta.

V. Ristić

ZANIMLJIVA GUČA

Tadić hteo da bije

Na Saboru u Guči 2004. godine Boris Tadić, tadašnji predsednik Srbije, prolazio je kroz masu, kada mu je neko dobacio: „Ua, Tadiću!“ a zatim mu je opsovao majku. Nakon toga Tadić se, kako su naveli očevici, besno okrenuo za mladićem koji je izazvao incident, probio se kroz masu, šćepao ga za rame i rekao: „Nije što sam ja predsednik, ali nije lepo vređati ljude. Šta je sad, što si se uplašio?“ - pitao ga je Tadić. Predsednik se nakon toga nasmejao i obratio pristiglim članovima njegovog obezbeđenja: „Jeste li videli? Čovek zna da viče iz gomile, ali kad mu priđeš, začuti - kazao je on, da bi posle iz njegovog kabineta demantovali da se predsednik uopšte uzrujao tom prilikom.

Aboridžini svirali na vubiju

Da je jubilarni 50. Sabor trubača u Guči internacionalan i da postaje centar razmene najrazličitijih kultura pokazao je nastup Aboridžina iz grupe „Descendance“ i trubačkog orkestra Dragana Ignjića iz Užica. Saboraše je oduševio neverovatan spoj srpske trube i aboridžinskog vubija, za koga kažu da je star oko 40.000 godina i da je jedan od najdrevnijih muzičkih instrumenata na svetu. Oni su oduševili saboraše, ali su i sami bili pozitivno iznenađeni mirisom kupusa i prasetine, specijaliteta koje su po prvi put probali u Guči. „Mi spremamo nacionalna jela, kuvamo kengure, krokodile, imamo fantastične specijalitete od zmija. Prvo smo bili iznenađeni ukusom vaše hrane, ne znam kako bih opisao taj trenutak, ali kasnije, uživali smo u svakom zalogaju. I muzika vam je odlična, ona izvorna srpska pesma, bez instrumenata, fascinirala nas je. Obožavam Srbiju, a Guča mi je, što bi vi rekli, merak“ - rekao je Hose Kalarko, direktor plesne grupe Aboridžina.

Imamo kasko

Milorad Stanivuković Braco iz Bijeljine 2010. osetio je, veli, deset kilometara pred ulaz u Guču neku energiju. „Drugar je ubacio CD s trubačima. Ja sam mislio da je tu Guča. Izgubio sam kontrolu nad volanom. I sleteli smo s puta... Mislio sam da je to to. A nije. Bio je deveti kilometar pred Gučom. Ostavili smo kola tamo, u jarku. Kad krenemo kući pokupićemo ih. Ako ih neko dignu u vremenu, imamo kasko“ - pričao je Braco objašnjavajući da nije spavao tri dana pre Guče od uzbuđenja.

Poslednje pripreme pred Guču: Orkestar Saše Krstića iz Zagužanja na Vlasinskom jezeru (Foto: Dragan Milošević)

orkestara!

nog ratnog izazova vodio do Vladičinog Hana. - U trubi su uživali i Nemci i Bugari, a mi smo zajedno sa komšijama Srbima svirali - veli Aca,

sećajući se dedine priče i čuvajući trubu koji je nasledio iz davnašnjih vremena.

Vojkan Ristić

ZANIMLJIVA GUČA

Trista litara kupusa

Kuvar restorana „Marinada- stara kuća“ Obrad Čakarević iz sela Kotraže priča da ugostitelji kisele kupus uoči Sabora, jer mu nije sezona. „Ako je hladno, kiselimo ga 15 dana, ako je vruće, četiri. Mi smo u ovoj kafani ukiselili 400 kila. Tajna svadbarskog kupusa je u zemljanom loncu, dobro opranom kupusu... Mora da se ubaci slanina, juneće meso, špic rebra ili kolenice. Zidovi lonca se mažu mašću. Onda red kupusa, red mesa, aleve paprike, bibera, lovora, vegete... Mora da se krčka sedam-osam sati, da blagodeti tog mesa uđu u kupus. I kad ga sipaš da promešaš, jer mast ostaje gore, a voda dole“ - kaže Obrad. Dodaje da jedan ugostitelj tokom Sabora proda tridesetak pečenih jagnjica i prasića, i bar 300 litara kupusa.

Kolj Široka

Osamnaesti sabor posetio Kolj Široka, tadašnji predsednik Republičke konferencije Socijalističkog saveza radnog naroda.

Foto: Beta

Draža s delegacijom

U Guči se 1982. prvi put obrela visoka državna delegacija predvođena Dragoslavom Dražom Markovićem, članom Predsedništva CK SKJ.

Šeik u šoku

U Guču su na 23. Sabor došli igrači košarkaškog kluba „Kozna“ iz Kuvajta. Predvodio ih je počasni predsednik - šeik Ahmad Abdulah Almuheni. Posmatrajući šta se dešava, hvatao se za glavu i govorio: „Zašto svi ovde pričaju da ste u krizi kada živite u izobilju. Pa, ovo još nisam video, ovoliko mesa, truba i naroda. Je li ovo nacionalni praznik?“

Foto: Follet

Zlatne „uste“

Dvadeset sedmi sabor trubača biće upamćen i po nastupu „američkih Dragačevaca“, orkestra „Zlatne uste“ iz Njujorka. Nisu mogli da pogode reč „usne“, pa u naziv „turili“ - „uste“.

Priredba za Tita

Na 27. Saboru je održana i tradicionalna priredba: „Lepota se brani lepotom - 50 godina dolaska J.B. Tita na čelo partije“.

Počo rat

Na prostoru bivše SFRJ se 1991. ratovalo. Saborski domaćin 31. Sabora, kompozitor Zoran Hristić, rekao je: „Sada, kada u bližoj i daljoj okolini ponovo urliču ratne trube, glavni grad trubača, Guča, daruje svetu sklad i harmoniju, koji muziku čine razumljivom za vascelo čovečanstvo“.

14. avgust. 2007.

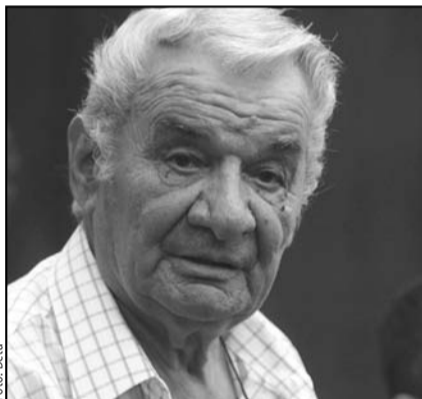

Foto: Beta

Zaharije Trnavčević, predsednik stranke Bogata Srbija

Zov gorštačkog naroda

Festival u Guči postao je deo novog identiteta Srbije. Zvuk trube je nekada davno bio zov gorštačkog naroda i ratni poklič, a danas u njemu uživaju ljudi širom sveta. Poznato je da volim selo i narodne svetkovine, ali ne verujem da ću otići u Guču zbog obaveza. Nekada sam bio član žirija 70-ih godina i ponosim se time što je upravo na moj predlog uvršteno da kandidat za prvu trubu mora da odsvira solo deonicu kako bi pokazao svoje umeće, interpretaciju i senzibilitet. Tako je ostalo do danas. U Guču dolazi veliki broj posetilaca iz inostranstva, ne samo zbog muzike i svadbarskog kupusa, već zbog činjenice da smo plemenit, gostoljubiv i druželjubitiv narod, pa se među Dragačevcima osećaju kao kod kuće. K.Ž.

Zoran Janković, gradonačelnik Ljubljane

Slovinci je vole

Guča kao takva je potrebna i njena tradicija mora da se neguje. Da li je ona brend Srbije, to vi bolje znate. Činjenica da sve veći broj turista iz inostranstva, pa i iz Slovenije, dolazi na Sabor, govori o značaju ove manifestacije. Bio sam u Guči pre sedam, osam godina, jedno popodne i bilo je lepo. Možda ću ponovo doći neke od narednih godine. Ove ne mogu zbog obaveza. K.Ž.

Foto: Beta

Foto: Follet

Dragan Marković Palma, predsednik Jedinствене Srbije

Vodio sam 84 autobusa

Sabor trubača je srpski brend koji treba negovati i čuvati. Ljudi iz više od 50 zemalja dolaze u Guču, a festival podržava preko 80 odsto naših građana. Nijedno veselje ne može da prođe bez trube. Ne propuštam Dragačevski sabor. Nekada sam organizovano vodio 50 - 60 autobusa iz Jagodine. Maksimalno je bio 84 pre par godina. Međutim, s obzirom na to da nam je sada prioritet borba protiv bele kuge, pare iz opštinskog budžeta usmeravamo u tom pravcu. Ići ću privatno, u sopstvenoj režiji i imam svoj program. K.Ž.

10. avgust. 2007.

Stranač

Foto: Follet

Velimir Ilić, ministar građevinarstva i urbanizma

Ja sam polu-Dragačevac

Ja sam polu-Dragačevac, majka mi je rodom iz tog kraja i pola porodice mi tamo živi. Očekujem dobar provod i veselje. Sa mnom ide i ministar poljoprivrede Goran Knežević. Vodićemo malinare i još neke proizvođače voća i povrća. Biće i drugih članova vlade. Dačić dolazi sigurno, sa svojom ekipom. Dok sam bio domaćin Sabora trubača, dolazili su i brojni ambasadori. Nadam se da će tako biti i ove godine. Svi moraju da dođu u Guču i njena vrata su širom otvorena. K.Ž.

6. avgust. 2009.

Zoran Antić, gradonačelnik Vranja

Navijam za „južnu prugu“

Sabor u Guči je odavno svetski fenomen i jedan od srpskih brendova čije temelje su postavili i trubači sa juga Srbije u prvom redu Bakija Bakić i Boban Marković. To „herojstvo“ pokazuje koliko truba ima veliki značaj u našoj istoriji. Sadašnje saborisanje treba da pokaže jasno koliko spoj srpske tradicije može da ima multikulturalnu evropsku dimenziju. Verujem i ovoga puta da će takmičenje najboljih orkestara sa juga i zapada Srbije pokazati prave vrednosti i umeće trubaštva celom svetu, po čemu je Srbija svetski prvak bez premca. Odlazim na Sabor da navijam naravno za „južnu prugu“.

Danica Drašković, SPO

Ne volim vašarska okupljanja

Neću ići na Sabor trubača u Guču. Nisam ni do sada nikada bila jem da neću ni ubuduće. Manifestacije opštenarodnog veselja i va okupljanja na pečanim volovima, prasićima, jagnjicama i točenor nisu ambijent u kojem bih uživala na bilo koji način. Poštujem tr njihovo takmičenje ali mislim da to treba dostojnije organizovati. bor ove godine neće ići ni Vuk, mada je dosad bio tri puta.

ka Guča

Milutin Mrkonjić, ministar za saobraćaj

Instrument broj jedan

Guča je srpski brend u svetu, a truba je instrument broj jedan. O značaju Sabora trubača dovoljno govori podatak da ga posećuje pola miliona ljudi, a da ih je većina iz inostranstva. Kvalitet potvrđuje i veliki broj inostranih orkestara. U Guču idem redovno i uvek se dobro provedem. Festival je iz godine u godinu sve bolji. Organizacija je odlična, a ja sam pomagao kad god sam bio u prilici. Saobraćajna infrastruktura je poboljšana, a narednih godina biće još bolja. To mogu da vam obećam. K.Ž.

9. avgust. 2004.

Milorad Dodik, predsednik Republike Srpske

Nema fešte bez trubača

Nažalost, ove godine neću moći u Guču zbog privatnih obaveza. Mnogi moji prijatelji već su na putu ka njoj. Vreme mere od Sabora do Sabora. Bio sam pre nekoliko godina, ali kao predsednik Vlade RS. Provod je bio lep, a biće još bolji kada dođem jednog dana bez funkcije i obaveza. Onda ću moći potpuno da se opustim i uživam. Trubu volim, a nijedna fešta i ovde kod nas, u Republici Srpskoj, ne može da prođe bez trubača. K.Ž.

ja

i veru-
šarska
m pivu
ubače i
Na Sa-
K.Ž.

Zoran Ostojić, poslanik Liberalno-demokratske partije

Guča je kolevka LDP

Našoj stranci Guča je važna iz dva razloga. Prvo, to je tradicija srpskog naroda koju treba negovati, a drugo, u Guči je formiran prvi odbor LDP. Svake godine većina funkcionera posećuje Sabor, a predsednik stranke Čedomir Jovanović će 11. avgusta tamo održati radni sastanak. Pozitivna je euforija koja prati Sabor trubača, mada smo ponekad skloni preterivanju. Ta muzika i zvuk trube mi inače nisu bliski tokom godine, ali u Guči jesu. K.Ž.

Foto: FoNet

Novica Tončev, predsednik opštine Surdulica

Olimpijada izvornosti

- Ja ne propuštam nijedno saborisanje u Guči jer je za to mene olimpijada izvornosti naše tradicije kroz zvuke najboljih majstora trube. Volim Guču jer volim da pobedujem, a u Guči uvek pobeduju najbolji i zato sam svake godine tamo sa podrškom orkestrima sa juga Srbije koji se takmiče sa svojim kolegama iz Šumadije, ali i sa svih kontinenata. Da nema Guče, trebalo bi je izmisliti. V. R.

Goran Knežević, ministar poljoprivrede

Malinari, voćari, trubači

Sabor trubača u Guči, u prelepom ambijentu, u atmosferi u kojoj se prepliću tradicionalno i moderno, odličan je izbor za sve koji žele malo predaha u današnje vreme. Planiram tokom nedelje susret sa malinarima i voćarima u tom kraju. Nadam se da ću imati vremena da svratim u Guču, bar nakratko. Sabor je uz višegodišnji trud postao svetski poznata manifestacija, koja promovise srpsko gostoprimstvo i dobru muziku. K.Ž.

Foto: FoNet

Jovan Krkobabić, potpredsednik Vlade

Najplemenitije što je čovek smislio

Guča je postala srpski brend i korisna je za naše društvo. Sabor trubača je manifestacija koja dugo traje i treba je negovati da tako i ostane. Bio sam u Guči više puta, ali davno. Ne verujem da ću stići ove godine. Volim trubu i muziku uopšte, jer je to nešto najplemenitije što je čovek smislio. K.Ž.

Foto: FoNet

27. avgust. 2010.

ZANIMLJIVA GUČA

Krajišnici pod oružjem

Grupa od 46 Krajišnika ka Guči je 1992. krenula i stigla pod oružjem. To su bili ljudi iz okoline Knina, članovi kulturno - umetničkih društava u Strmici i Gračacu. Pri dolasku, pred Beogradom, morali su privremeno da ostave duge cevi, a u Guči su i revolvare dali policiji na čuvanje.

Krstivoje peške, Brena helikopterom

Saboraši su 1993. prisustvovali malom vazдушnom desantu: iz helikoptera je izašla Lepa Brena sa suprugom Bobom Živojinovićem. Majstor frule Krstivoje Subotić iz Osečenice kod Mionice, međutim, nije imao novaca "za podvoz", pa je u Guču prispeo pešačeći 80 kilometara.

Osam orkestara pod šatrom

Reporter „Ilustrovane Politike“ beleži prvog saborskog dana 36. Sabora: "Samo što nije svanulo, a u šatri „Pod lipom“, najpoznatijom u crkvenoj porti, svira čak osam orkestara.

Spomen majstorima

Zoran Hristić, kompozitor, Adam Tadić, sa južne strane, na zidu zgrade Doma kulture otkrili su tokom 36. Sabora spomen - obeležje majstorima trube, na kome su, do Pedesetog sabora, trajno ispisana imena najboljih, njih 42.

Internet stigao na vašar

"Informatika" AD iz Beograda postavila je 1997. internet prezentaciju Sabora. Ništa čudno, rekao je jedan od predstavnika ove firme, jer internet je jedan veliki vašar...

Skup potomaka Grudena

Na 37. Saboru okupilo su i četrdesetak potomaka porodice Gruden. Došli su sa svih strana sveta... Njihovi preci, bežeći pred naletom italijanskog fašizma 30-ih godina ovog veka, izbegli su iz okoline Trsta i stigli u Užice...

Najbolji u SRJ

Sabor je 1997. dobio Plaketu za najbolju turističku manifestaciju na području SRJ, koja je svečano uručena u Budvi.

Spomenik od Karića

U centru varošice 1998, uz prisustvo nekoliko hiljada gostiju, svirku orkestara i desetine novinara i TV ekipa, otkriven spomenik Trubaču (bronzana skulptura visoka 2,60 metara), dar Fondacije „Brača Karić“

Veselo posle bombi

Trideset deveti sabor održan je u senci stradanja Srbije posle NATO bombardovanja. Po teritoriji opštine Lučani od 5. aprila do 17. maja 1999. godine dejstvovalo je sa ukupno 78 projektila. Posebno je bila na udaru HI „Milan Blagojević“ u Lučanima i TV relej na Ovčaru. I pored toga fešti je prisustvovalo oko 200.000 gostiju.

ZANIMLJIVA GUČA

Zastava na Mont Everestu

Zastava Sabora trubača vijori se od 2000. godine i na najvišem zemljinom vrhu - Mont Everestu na Himalajima (8848 m). Tamo je odneo i pobo alpinista Dragan Jaćimović, rodom iz Puhova, sela na sredokračić između Guče i Lučana, jedini srpski osvajač tog vrha.

UN i Ginis

Sabor je 2000. godine svrstan u kulturnu baštinu Ujedinjenih nacija, a 40 godina postojanja zabeleženo je i u Ginisovoj knjizi rekorda.

Invazija političara

U "prestonicu trube" na Sabor 2002. godine dolazi 200.000 ljudi, među kojima i najveći broj političara: ministar Vladan Batić, potom stranački prvaci Borislav Pelević i Zoran Anđelković, Velimir Ilić, Vuk Drašković, Branko Ružić...

Koštunica o razumevanju

U ime Vlade Republike Srbije, pokrovitelj Sabora, 46. finalno takmičenje trubača Srbije, u nedelju, 3. septembra 2006, uz prisustvo većeg broja ministara, poslanika, diplomatskih predstavnika, premijera Republike Srpske, Milorada Dodika, otvorio je premijer dr Vojislav Koštunica. "Oni koji ne mogu da razumeju Guču, ne razumeju Srbiju" - rekao je premijer.

Počasni građanin

Na 47. Saboru, predsednik Saborskog odbora Slobodan Jolović je Bobanu Markoviću uručio Povelju o imenovanju za ambasadora Sabora u svetu, a Savet Mesne zajednice Guča ga je proglasio počasnim građaninom ove varoši, "Trubačke republike".

Mali Peking

"Počela je Olimpijada u Pekingu, ali - Guča je ovih dana mali Peking..." - rekao je, na konferenciji za novinare na 48. Saboru, Aleksandar Vasilev, makedonski ambasador u Srbiji.

Vukova nagrada

Završno takmičenje trubača 2009. je otvorio Aleksandar Vasiljević Konuzin, ambasador Rusije, a Sabor je dobio Vukovu nagradu.

Od nastavnika fizičkog do Mrkonjića

Zanimljivo je ko je sve kroz istoriju otvorio Sabor u Guči. Tako je, na primer, to 1965. učinio Kosta Luković, nastavnik fizičkog vaspitanja u Guči, 1990. Aleksandar Bakočević, član Predsedništva SR Srbije, 1999. Ljubivoje Ršumović, pesnik, 2002. Matija Bečković, književnik, 2005. Velimir Ilić, republički ministar za kapitalne investicije, 2006 dr Vojislav Koštunica, premijer Republike Srbije, 2007. Milorad Dodik, premijer Republike Srpske, 2008, 2009, 2010, 2011 - ministar Milutin Mrkonjić.

Mladimir Sretenović, novi predsednik opštine Lučani i predsednik Saborskog odbora

Vratićemo Guču trubaču i trubi

J a sam od 52 Dragačevska sabora trubača bio na 45! U najlepšem sećanju mi je period kada sam od 1975. do 1980. godine, kao student, iz Beograda za vreme ispita bežao u Guču na Sabor, a to je bio period onog pravog stvaralaštva i saboraštva. U ova smorna vremena, kada se sa pravom postavlja pitanje pravih tradicionalnih vrednosti, opština Lučani po 52. put u kontinuitetu organizuje festival posvećen narodnom srpskom instrumentu - trubi i njenim poštovaocima. Dragačevski sabor trubača i ovog avgusta se vraća svom izvoru, sabirajući brojne trubačke orkestre, privlačeći posetioce ne samo iz regiona nego i iz celog sveta - kaže Mladimir Sretenović, novoizabrani predsednik opštine Lučani i predsednik Saborskog odbora.

Početak jula novu vlast u Lučanima оформili su odbornici DS (10), koalicije SPS-PUPS-JS (6), NS-DSS (5), SNS, Preokreta i URS (po četiri). Svi su, praktično, udružili protiv Slobodana Jolovića i njegove grupe građana Pokret za Dragačevo, koji je opštinu vodio skoro 10 godina.

- Odlično se slažemo, i to je svetao primer u Srbiji kako na bazi dobrih temelja, dogovora i planova, mogu ujediniti različite stranke - kaže Sretenović, član Demokratske stranke.

● **Hoće li se ovaj Sabor razlikovati od prethodnih i šta će nova vlast u Lučanima menjati na narednim Saborima?**

Mi bismo želeli da promenimo mnogo toga. Najpre, Sabor mora da se programski reformiše, da se vrati narodni imidž, da sabor ima dušu, da bude narodni. Da ne bude ova-

Radmila je naša

Domaćin ovogodišnjeg Sabora trubača je Radmila Bakočević. Zašto?

Ona je Dragačevka, rođena u Viči kod Guče. Još četrdesetih godina, otkrivajući svoj talenat za pesmu, Radmila je pevala u kulturno-umetničkim društvima „Abrašević“ i „Dule Milosavljević“ iz Čačka, stoga joj narodna izvornost nikada nije bila strana. Kao operna diva, koja potiče iz dragačevskog kraja, a čija je međunarodna karijera trajala tridesetak godina, često je naša Radmila promovisala kraj u kome je rođena. Zbog njene posvećenosti i odanosti svojoj dragačevskoj matičnosti, uloga domaćina 52. Dragačevskog sabora trubača u Guči je poverena upravo njoj.

ko komercijalizovan, pretvoren u raznorazne stvari, samo da bi se zaradilo. Sabor mora da dobije na tom ranijem izgledu, sa njegovih početaka, da se posveti stvaralaštvu, trubi i trubaču. Trubač je ovde prethodnih godina bio zanemaren, a od njega sve polazi. Mislim da se u poslednjih desetak godina

Sabor pretvorio u nešto drugo. Želimo da Sabor vratimo korenima. Da ga vratimo u portu crkve, ali ne komercijalizovano, već kroz stare srpske zanate, stara srpska jela i narodne običaje.

● **Obično ljudi kažu - lako je vama u Guči, mlatite pare. Da li zaradite?**

Može da se zaradi, do sada je višak sredstava ulagan u infrastrukturu Guče. Meni je drago što ne moramo da se stidimo ljudi iz sveta kada dođu u Guču, ali ćemo sledećih godina višak sredstava sa Sabora ulagati u razvoj cele opštine, što nije bio slučaj prethodnih 10 godina, kada je opštinu vodio Slobodan Jolović. On je tvrdio da je Sabor onako lepo izgradio Guču, ali ja se tu ne bih složio - Guču je izgradila najpre država, pa zatim donatori...

● **Mislite li da će ekonomska kriza da se odrazi na 52. Dragačevski sabor?**

Neće, bilo je i težih kriza koje ja pamtim. Onaj ko dolazi na Sabor to je odavno isplanirao, i on će doći.

● **Da li vam se čini da je prethodnih godina Sabor bio previše ispolitizovan?**

Jeste. To je loše. Mi moramo Sabor da vratimo narodu, ako dozvolimo da politika toliko uzme maha tokom Sabora, onda teško da ćemo ga održati. A želja nam je da Sabor traje zauvek, kao što je trajao ove 52 godine. Bilo je ranijih godina želja nekih ljudi iz lokalna da se do dvore državi i određenim političarima, pa su zvali razne ministre da otvore sabor. Ja sam protiv toga. Volim da političari iz svih partija dođu u Guču, da uživamo i pričamo o svemu, ali da ne preterujemo sa politikom. D. P.

Milojko Pentelić, direktor Direkcije za izgradnju i komunalne delatnosti opštine Lučani

Pažnja - fajront je u tri sata!

Neće biti lako da održavamo čistoću u Guči, jer ovde tokom Sabora dolazi ogroman broj ljudi, ali smo potpuno spremni - kaže Milojko Pantelić, direktor Direkcije za izgradnju i komunalne delatnosti opštine Lučani, koja će brinuti o higijeni na ulicama „trubačke republike“.

- Naše vreme delovanja je od tri sata posle ponoći do osam ujutru. Zato molimo građane

da nam omoguće da počistimo Guču u to vreme, i da se malo odmire. Pokupimo oko 20, 30 tona smeća dnevno, pretpostavljam da će biti odnešeno 200, 300 tona otpada svih kategorija tokom trajanja Sabora. Praktično, toliko otpada pokupimo u celoj opštini Lučani za mesec dana u vreme kada se ne održava Sabor - kaže Pantelić. D. P.

Aforizmi

Sve što je bilo na Olimpijadi,
zvuk zlatne trube će da izladi.

* * *

Na koncertu sto truba
dirigent je naoružan notama do
zuba.

Srbe na trube!

* * *

Na "Olimpijadi" trubača u Guči,
svi vole što nema pivarske dop-
ing kontrole.

Branko Odalović

Kako doći do Guče

- Ukoliko putujete automobilom, od Beograda do Čačka se stiže Ibarskom magistralom preko Gornjeg Milanovca. Na kružnom putu oko Čačka postoji skretanje za Guču (22 km)
- Ukoliko ste se odlučili za autobuski prevoz, sa Glavne autobuske stanice u Beogradu polasci do Čačka su na svaki sat (osim noću), odakle imate autobuse, kao i taksi do Guče
- Ukoliko ste odlučili da putujete železnicom, najbliža železnička stanica je u Užičkoj Požezi, odakle možete autobuskim prevozom doputovati do Guče.
- Autobuska stanica Beograd 0112636299
- Autobuska stanica Čačka 032222461
- Železnička stanica Beograd 0113602899
- Železnička stanica Požeza 031816267

VODIČ KROZ SABOR

SREDA, 08. 08. 2012.

- 10,00 * „Čuvarkuća“, Kulturno-umetnički program - pozornica Centra za kulturu
- 11,00 * Turistička razglednica „Pozdrav iz Dragičeva“ - izlet za zainteresovane posetioce
- 12,00 * Konferencija za štampu - Centar za kulturu
- 14,00 * Dan italijanske tehnologije u prehrambenoj industriji (prerada krompira) - Zgrada Načelstva
- 14,00 * „Čuvarkuća“, Kulturno-umetnički program - pozornica Centra za kulturu
- 18,00 * Predstavljanje knjiga i publikacija - dvorište Muzeja
- 20,00 * Program „Pobedili su - zaslužili su“ - pozornica Centra za kulturu

ČETVRTAK, 09. 08. 2012.

- 10,00 * „Čuvarkuća“, Kulturno-umetnički program - pozornica Centra za kulturu
- 11,00 * Turistička razglednica „Pozdrav iz Dragičeva“ - izlet za goste
- 12,00 * Konferencija za štampu - Centar za kulturu
- 14,00 * „Čuvarkuća“, Kulturno-umetnički program - pozornica Centra za kulturu
- 17,00 * „Dečji dan“ - pozornica Centra za kulturu
- 19,00 * Program „Mi smo za mir“ pod pokroviteljstvom Ambasade Ruske Federacije u Beogradu - pozornica Centra za kulturu
- 21,00 * Međunarodno takmičenje trubačkih orkestrara - pozornica na stadionu
- 22,00 * Koncert Dejan Petrović Big banda - pozornica na stadionu

23,00 * Koncert DJ Shantel & Bucovina Club Orkestar - pozornica na stadionu

PETAK, 10. 08. 2012.

- 07,00 * Trubačka budilica - ulicama Guče
- 10,00 * „Čuvarkuća“, Kulturno-umetnički program - pozornica Centra za kulturu
- 12,00 * Konferencija za štampu - Centar za kulturu
- 13,00 * Takmičenje zdravčara, izbor najbolje narodne nošnje - pozornica Centra za kulturu
- 14,00 * Narodni višebor - na stadionu
- 14,00 * „Čuvarkuća“, Kulturno-umetnički program - pozornica Centra za kulturu
- 17,00 * Defile učesnika programa - ulicama Guče
- 19,00 * Generalna proba finalnog takmičenja - pozornica na stadionu

19,00 * Takmičenje mladih trubačkih orkestrara - pozornica Centra za kulturu

21,00 * Veče duhovne muzike - pozornica Centra za kulturu

Koncert braće Teofilovići

23,00 * Ponoćni koncert - pozornica na stadionu

SUBOTA, 11. 08. 2012.

- 07,00 * Trubačka budilica - ulicama Guče
- 11,00 * Defile učesnika programa - ulicama Guče
- 12,00 * Improvizacija stare dragičevske svadbe - pozornica Centra za kulturu
- 13,00 * Konferencija za štampu - Centar za kulturu
- 14,00 * „Čuvarkuća“, Kulturno-umetnički program - pozornica Centra za kulturu
- 17,00 * Kulturno-umetnički program gostiju iz inostranstva - pozornica Centra za kulturu

19,00 * Veče duhovne muzike - pozornica Centra za kulturu

20,00 * Koncert KUD „Fruła“ Brus - pozornica Centra za kulturu

21,00 * Finalno takmičenje trubačkih orkestrara (seniori) - pozornica na stadionu

- trubački orkestar Elvija Ajdinovića, Surdulica

- trubački orkestar Veljka Ostojića, Zlakusa

- trubački orkestar Božidara Mladenovića iz Svilajna

- trubački orkestar Marjana Krstića, Zagužanje

- trubački orkestar Miroslava Mira Kremića, Gostinica

- trubački orkestar Danijela Jokanovića, Šid

- trubački orkestar Bojana Krstića, Vladičin Han

- trubački orkestar Zao Taru Lajt Milojka Đurića i Ljubivoja Dikovića, Kalenić

- trubački orkestar „Timočani“ Knjaževac

- trubački orkestar Saše Krstića, Zagužanje

- trubački orkestar Ivana Jovanovića, Užice

- trubački orkestar Božidara Nikolića Donje, Grdelica

- trubački orkestar „Barka“ Knjaževac

- trubački orkestar Gorana Rankovića, Guča

- trubački orkestar Ekrema Mamutovića, Vranje

- trubački orkestar Dejana Jevđića, Požeza

- trubački orkestar Bojana Ristića, Vladičin Han

- trubački orkestar Božidara Lukovića, Kotraž

- trubački orkestar Siniše Stankovića, Zagužanje

u pauzi koncert Miroslava Ilića

NEDELJA, 12. 08. 2012.

10,00 * „Čuvarkuća“, Kulturno-umetnički program - pozornica Centra za kulturu

19,00 * Koncert „Dejan i Ceca“ - pozornica na stadionu

Brazilski „Go East Orkestar“ prvi put dolazi u Srbiju Poludeli za trubom kad su čuli muziku iz „Andergraunda“

Na ovogodišnjem Saboru trubača u Guči prvi put će učestvovati i Brazilci. Iako je neko vreme bilo neizvesno da li će mnogočlani orkestar iz Rija uspjeti da se dokopa Srbije, jer samo avionske karte od Brazila do Evrope koštaju čitavo bogatstvo, nedoumica više nema: Go East Orkestar dolazi.

Najpre su im pomogli sami fanovi, brazilsko ministarstvo finansija obezbedilo im je avionske karte, Ambasada Srbije u Braziliji odobrila je besplatne vize, Udruženje Srba Latinske Amerike „Serbios Unidos“ je posredovalo i posreduje u lobiranju za sredstva i uspostavljanju kontakata.

Go East Orkestar nastao je na jednoj srednjoškolskoj žurci u Riju pre desetak godina, kada je društvo već posustajalo i počinjalo da se osipa. Gost iz Rumunije, koji se tu zatekao, pustio je kasetu koju je poneo sa sobom. Čuvši muziku karkvu nikada do tada nisu čuli, svi su odjednom ponovo poskakali i poludeli. Žurka je oživela... Na kaseti je bila muzika iz „Andergraunda“.

Posle tog inicijalnog iskustva, nekolicina onih koji su na toj žurci bili, kreće u istraživanje - karkva je to muzika? Ne samo da će ih radoznalost dovesti i na Balkan nego će u Riju početi sa organizacijom „balkanskih žurki“ pod nazivom „Go

East“. Žurke će postati jedan od hitova Lape, najvibrantnije muzičke scene Rija. U jednom trenutku „partimejkeri“ dolaze na ideju da bi bilo zgodno da okupe i bend koji bi balkansku muziku svirao. Ostavljaju oglase po školama i nedugo zatim bend je brojao dvadesetak članova, među kojima i nekoliko vedeta aktuelne muzičke scene Rija.

U Srbiju će ih doći desetak, pošto je bilo nemoguće obezbediti avionske karte za svih dvadesetak članova. I ovima koji će doći biće to prvi neposredan kontakt sa sredinom čijom su muzikom omadijani. D.P.

www.cityrecords.rs
www.citybox.rs

CITY
records

VAS POZIVA
**NA SABOR
U GUČI**

Ervamatin

POWER

NAJEFIKASNIJE SREDSTVO ZA RAST KOSE DANAS

100 % prirodni losion za kosu
napravljen od biljaka iz Amazonije

- **I mesec:** Eliminiše perut i masnoću i obnavlja folikul dlake
- **II mesec:** Zaustavlja opadanje kose
- **III mesec:** Pospješuje rast nove kose

U apotekama!

Generalni uvoznik i distributer za Srbiju,
CG, BiH, Makedoniju,
Sloveniju i Hrvatsku:
GMZ Ervamatin doo

www.ervamatinsrbija.com

Ili pozovite odmah:

za Srbiju: 011/313 98 54 i 063/747 63 78;

za CG: 031/345 551 i 069/153 264

NEODOLJIVI MIRIS DONCAFÉ NA 52. SABORU TRUBAČA U GUČI

Ovogodišnji 52. Sabor trubača u Guči, pored nezaobilaznog zvuka trube, obeležio je i izuzetan miris Doncafé-a, zvanične kafe sabora. Za sve posetioce ove muzičke manifestacije i ljubitelje zvuka trube Doncafé je i ove godine pripremio kutak u kom mogu da predahnu i da se pripreme za nastupe omiljenih trubačkih orkestara. Na ovoj tradicionalnoj „svetkovini trube“ Doncafé je prisutan i kao pokrovitelj spektakularnog Ponoćnog koncerta na kome nastupaju finalisti ovogodišnjeg sabora.

Sabor trubača u Guči i ove godine privlači veliki broj posetilaca, kako iz zemlje tako i inostranstva. Pored čuvenog nadmetanja trubača, pripremljeni su i brojni drugi sadržaji koji u najboljem svetlu predstavljaju Srbiju kao zemlju gostoprimstva i dobrog provoda. S obzirom da gostoprimstvo ne može da prođe bez šoljice dobre kafe, kompanija Strauss Adriatic i brend Doncafé podrška su Festivalu u Guči, kao i drugim kulturnim manifestacijama koje se bave očuvanjem tradicionalnih vrednosti.

DOBRO ZVUČI
DONCAFÉ
U GUČI!

DESTILERIJA ZARIĆ – KOSJERIĆ

Ona je prava
„KRALJICA“

– jedina domaća rakija sa ZAŠTIĆENIM GEOGRAFSKIM POREKLOM

Pravi se po zaštićenoj tehnologiji proizvodnje koja nastavlja slavu nekadašnje „Povlenke“, prve rakije šljivovice u bivšoj Jugoslaviji koja je nosila etiketu geografskog porekla kosjeričkog voćarskog područja

Priznanja 78. Međunarodnog poljoprivrednog sajma u Novom Sadu:

- pehar Novosadskog sajma za kvalitet i asortiman ocenjenih voćnih rakija
- zlatna medalja za kvalitet – rakije „Opsesija“ i „Kraljica“
- srebrna medalja za kvalitet – rakije „Medena“, „Povlenka“, „Nirvana“ i „Nostalgija“

Priznanje Međunarodnog festivala rakije u Mađarskoj

- „Opsesija“ je dobitnik bronzane medalje ove prestižne manifestacije

www.destilerijazaric.com

Naš list već treću godinu dodeljuje nagradu za najizvornije muziciranje

„Zlatna jabuka“ od Danasa

Odlivena u bronzi i pozlaćena 24-karatnim zlatom, „Zlatna jabuka“ je memorijalno priznanje „Profesor Miodrag Vasiljević“ koje list Danas već treću godinu dodeljuje orkestru čiji muziciranje u Guči žiri proglasi najizvornijim. „Jabuku“ izrađuje livnica „Gosi“, a autor je Katarina Tripković, mlada dizajnerka iz Beograda.

Na 50. Dragačevskom saboru „Zlatnu jabuku“ dobio je orkestar Dragana Ignjića iz Užica, a na 51. orkestar „Barka“ iz Knjaževca.

Miloš Veličković, šef knjaževačkog orkestra „Barka“, kaže da im to priznanje znači za dalju karijeru.

– Guča i te nagrade otvaraju nam sva vrata – kaže Veličković, dvadesetmogodišnjak, koji je najstariji u ovom mladom orkestru. Barka ima deset članova i ime su dobili po jednom lokalu u kome su svirali.

– Kao što smo i ime dobili spontano, tako sam

i ja takoreći iznenada počeo da sviram trubu kada sam imao 15 godina. Hteo sam da vidim kako to izgleda, pozajmio trubu, i zavoleo je, iako, za razliku od mnogih kolega, u mojoj porodici niko nije bio trubač – kaže Miloš.

Orkestar Barka je u finalu prošle godine odsvirao vlaško kolo i vlašku narodnu pesmu „Mndra mja“. Oni inače redovno nastupaju sa Balkanikom Sanje Ilića.

– Moja omiljena pesma za svirku je upravo Balkanikina „Cepaj!“. Svirali smo sa njima po celoj Evropi, bili čak i u Kini. Za Guču se, inače, spremamo tokom cele godine. Ko šta radi mi samo vežbamo – zaključuje prošlogodišnji dobitnik „Zlatne jabuke“.

Zanimljivo je da se Dragan Ignjić, laureat našeg priznanja na jubilarnom Pedesetom saboru, u međuvremenu sa porodicom odselio u Švajcarsku.

РЕСТОРАН МАРИНАДА

Saborski jelovnik i karta pića

Ekskluzivni restoran „Marinada“ iz Beograda u „Staroj kući“ u Guči, poziva Vas na 52. Dragačevski sabor trubača od 6-12. avgusta 2012. godine. Nalazimo se u ulici Republike broj 98 na 100 metara od Spomenika trubaču u centru Guče. U priyatnom prostoru nudimo tradicionalna jela i pića uz vrhunsku trubačku muziku i nezaboravan provod.

Dragačevska zakuska (goveđa i svinjska pršuta, dragačevski sir i kajmak, duvan čvarci, proja)
Svadbarski kupus
Praseće pečenje

650 din/porcija
300 dinara/porcija
1.200 dinara/kg

Jagnjeće pečenje 1.600 din/kg
Hajdučki čevap 1.850 din/kg
Žestoka pića od 120 dinara
Piva od 180 dinara
Sokovi od 150 dinara
Kafa espresso od 120 dinara
Vina - bogata ponuda vina sa preko 70 vrsta iz Srbije, Francuske, Italije, Makedonije, Slovenije, Hrvatske...
Cigare tompusi...

DOBRO DOŠLI - DOBRIMA DOŠLI!

• SPECIJALNO IZDANJE LISTA DANAS

Urednik Dragoljub Petrović • Prelom Branislav Bešević

Zahvaljujemo se na pomoći: Adamu Tadiću, Dušanu R. Ivanoviću, Centru za kulturu Guča, Ekološkom društvu Dragačevo i fotografu Dragoradu Staniću

Svetislav Basara, književnik i kolumnista Danasa

Totalna kakofonija - još kad se priključe i pevaljke, sve odlazi u 3LPM

Ja, recimo, uprkos tome što sam godinama živeo takoreći u komšiluku, nikada nisam otišao u te srpske Delfe. Jednog leta sam prisustvovao generalnoj probi Sabora, koja se održavala na Zlatiboru (ne znam da li se to još radi) i muka me uhvatila. Ako je ovako na probi, pomislio sam, kako li je tek u Guči? Šta mi je to toliko zasmetalo? Sad ću da vam kažem.

Dakle, ovako: trubački bendovi - iliti razurlaši, kako ih je zvala moja baba (ne Kurana, Zorka) - raspoređeni su na relativno malom prostoru, da na otvorenom, da pod šatrama i sve to duva iz petnih žila. Ni po jada da se dogovore, pa da sviraju jednu melodiju - što bi po meni bilo baš saborno i dobro po nacionalno jedinstvo - jok, more. Svaki bend piči svoju numeru. Oni tamo „Svilen konac“, ovi ovde „Sa Ovčara i Kablara“, oni onamo „Užičan-ku“. Rezultat: totalna kakofonija. Još kad se predveče priključe i pevaljke, sve odlazi u 3LPM.

Od tih, sada poodavnih vremena, stvar je eskalirala. Nađe se, recimo, u modernoj Guči ponešto i za pedofile, što je u soscijalističkoj Jugoslaviji bilo nezamislivo. Državna propaganda i državne novinčine prosto nagone cenjeni publikum na Sabor, obećavajući lud prod, dobar krkanluk i još bolje piće, a posle narodna milicija zaposedne sve prilaze Guči i samo oduzima dozvole. Red je, brate, da i oni nešto zarade. Gde im je klasično obrazovanje? Znaju li policajni komandanti da za vreme karnevala zakoni ne važe. Mogao si se u stara dobra vremena serbez sprdati sa kraljevima i papom, što je inače bilo strogo zabranjeno. Sad ako neko pijan padne s konja (ili se u naše vreme zakuca u banderu), to je, prijatelji moji, rizik karnevala. Karneval je, kako to lepo reče jedan ovdašnji politički mudroser, „odušak“.

A kako da čovek oduši kad mu milicija duva za vrat? No dobro, smisao gučkog sabora je mnogo više mistički i gnoseološki nego zabavni, nije li nas o tome blagovremeno poučio Sahibija. I da zanet, kad čovek malo razmisli, Sabor trubača vaistinu otkriva mnogo toga u Srbiji. Sabor u Guči je, zapravo, Srbija u malom. Da kažemo - sama suština Srbije. I u „Srbiji bez Sabora“ sve je isto kao na Saboru. Što će reći: svi su na malom prostoru, svako svira svoju pesmu, ne zna se časni krst, ne zna se ni ko pije ni ko plaća, ali taj koji plaća - plaća papreno. A narodna milicija, baš kao i u Guči, vreba iz prikrajka i oduzima krvavo stečene dozvole.

Olivera Katarina,
glumica i pevačica
Izbaciti kič

Guča je vrlo značajna za Srbiju, ali ova manifestacija mora da se vrati svojim korenima - trubi i izvornoj narodnoj muzici. Davno sam se, u svojim šou programima, izborila da truba dobije mesto koje joj pripada i da se vrati na javnu scenu. Bila sam nekada i gost Sabora trubača. Išla bih ponovo i pevala, što da ne. Ali samo pod uslovom da tamo nastupaju pevači narodne muzike, a ne novokomponovane. Guča gubi na autentičnosti, ali verujem da će novi ljudi koji vode kulturu u zemlji, pre svega poznavajući etnomuziku, uspeti da je povrate. Samo tako će Sabor trubača biti prava kulturna i zabavna manifestacija, bez primesa kiča, koja će privući još više ljudi iz zemlje i inostranstva. K. Ž.

Petar Božović, glumac
Dok god valja
svadbarski
kupus

Upravo se dogovaram sa svojim prijateljem advokatom Tapušковиćem koji dan ćemo ići. Dobra je Guča i nemam nikakvu zamerku. Dok god valja svadbarski kupus. Jedino, kao što jaja poskupe pred Vaskrs i riba pred Svetog Nikolu, tako i najjeftinije pečenje u Guči postaje najskuplje. Ali svaka manifestacija koja traje vremenom se komercijalizuje. Najbitnije je da se ljudi tamo vesele, zaborave na probleme. Nema incidenata i agresivnosti. Za mene je Sabor trubača - velika narodna liturgija! K. Ž.

ПУТУЈТЕ СА НАЈБОЉИМА

Путничко здравствено осигурање

ОЛИМПИЈСКИ
ПОПУСТИ!

ЗВАНИЧНО
ОСИГУРАЊЕ
ОЛИМПИЈСКОГ
ТИМА СРБИЈЕ

0800 386 286
БЕСПЛАТАН ПОЗИВ
www.dunav.com

Искористите специјалне погодности! Попуст на све полисе закључене у периоду од 01.06. до 01.09.2012. године:

- 10% на премију путничког здравственог осигурања за пословна или туристичка путовања у иностранство, која у континуитету не трају дуже од 30 дана
- 20% на премију путничког здравственог осигурања **уколико се истовремено уз уговор о путничком здравственом осигурању закључи и осигурање лица од незгоде**

Посебне погодности:

- Породична полиса којом се обезбеђује **бесплатно осигурање деце**
- За групе **од 10 и више људи**

ОСНОВАН 1921

ТРАДИЦИЈА СИГУРНОСТИ

Путно здравствено осигурање

www.ams.co.rs

Кориснички центар: 0800 009 009

Централа: 011 30 84 900